Hasonlatok a házasság köréből

3. lecke,2. negyedév 2025. április 12-18.

Szombat délután Április 12.

Emlékezetes szöveg:

„ És monda nékem: Írd meg: Boldogok azok, akik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak. És monda nékem: Ezek az Istennek igaz beszédei. Jelenések 19:9

Mind az Ó-, mind az Újszövetség felhasználja a házassági kapcsolatot a Krisztus és népe között fennálló gyöngéd és szent egység szemléltetésére. Jézus gondolataiban az esküvői szertartás öröme előremutatott arra a boldog napra, amikor menyasszonyát hazaviszi atyja házába, és a megváltottak a Megváltóval együtt ülnek le a Bárány menyegzői vacsorájához. Így szól: “Amint örül a vőlegény a menyasszonynak, akként fog néked Istened örülni. Nem neveznek többé elhagyatottnak, hanem így hívnak: én gyönyörűségem; mert az Úr gyönyörködik benned” (Ésa 62: 5.4). “Örül terajtad örömmel, hallgat az ő szerelmében, énekléssel örvendez néked” (Sof 3:17). Amikor János apostol mennyei dolgok látomását kapta, így írt: “És hallám mintegy nagy sokaság szavát, és mintegy sok vizek zúgását, és mintegy erős mennydörgések szavát, mondván: Alleluja! mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a Mindenható. Örüljünk és örvendezzünk, és adjunk dicsőséget néki, mert eljött a Bárány menyegzője, és az ő felesége elkészítette magát. Boldogok azok, akik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak” (Jel 19:6.7.9). JE 118.3

Vasárnap, április 13

Egy test

Olvassátok el az 1Mózes 2:23-25-öt és az Efézus 5:29-32-t. Milyen módon tükrözi az emberi házasság Krisztusnak az emberiséghez való kötődését?

A házasság egy életre szóló egyesülés. A Krisztus és egyháza közötti egyesülés jelképe. A férj és feleség nyilvánítsa ki egymás iránt azt a szeretetet, amelyet Krisztus tanúsít egyháza iránt. TGy 142.2

„Feleségek, engedelmeskedjetek férjeteknek, mint az Úrnak. Mert a férj a feleség feje, miként Krisztus az egyház feje, és Ő a testnek Megváltója. Amint tehát az egyház Krisztusnak van alárendelve, úgy legyenek az asszonyok is mindenben a saját férjüknek.” Efézus 5:22-24.

Világos, hogy ez az isteni rendelkezés arra bízza a feleséget, hogy úgy tisztelje a férjét, mint az Urat, mivel a férj a család időleges megmentője, ahogyan az Úr az egyház örök Megváltója. „...Krisztus...szerette az egyházat, és önmagát adta érte, hogy megszentelje és megtisztítsa azt vízzel való mosakodással az ige által”. Efézus 5:25, 26. Amikor figyelmen kívül hagyja ezt az isteni rendelkezést, megsérti Istent.

„Férfiak, szeressétek feleségeteket, amint Krisztus is szerette az egyházat”. Efézus 5:25.

Tehát ugyanilyen kötelező és szent a férj felelőssége a feleségével szemben. Úgy kell tekintenie rá, mint Krisztus az egyházára. Ha ennél kevesebbet tesz, megszegi az Úr törvényét.

Így, míg az egyháznak kötelessége tisztelni és engedelmeskedni az Urának, addig a feleségnek tisztelnie és engedelmeskednie kell a férjének; a férjnek pedig kötelessége szeretni és gondoskodni a feleségéről, ahogyan az Úr szereti és gondoskodik az Ő egyházáról. Ebből következik, hogy az Úr háza a férj házához hasonlítható. Ennek megfelelően, ahogyan az Úr irányítja háza, az egyház ügyeit, úgy kell a férjnek is irányítania háza, a család ügyeit.

És mivel az egyház saját jóléte az Úr akaratával való együttműködésétől függ, hasonlóképpen a család jóléte is az atya akaratával való együttműködésétől függ. Kétszeresen világos tehát az a tény, hogy ahogy Krisztusé a gyülekezet feje, úgy az apaé az otthon feje. És ahogyan a megtért egyház örül annak, hogy tetszik a fejének, Krisztusnak, úgy örül a megtért feleség is annak, hogy tetszik a fejének, a férjének. Ebben a boldog állapotban mind a férfi, mind a nő felismeri, hogy végül is egymás második énje.

Hétfő, április 14

Gyönyörű Menyasszony

Olvassuk el az Ezékiel 16:4-14-et. Mit tanítanak nekünk a menyasszony felmagasztalásával kapcsolatos részletek Isten velünk kapcsolatos szándékairól?

A Biblia a Krisztus és egyháza közötti szent és állandó viszony jellegét a házasság kötelékéhez hasonlítja. Az Úr ünnepélyes szövetséggel kötötte népét önmagához. Azt ígérte, hogy Istenük lesz, ők pedig megfogadták, hogy Istenéi lesznek, és csakis az övéi. Az Úr kijelenti: “Eljegyezlek téged magamnak örökre, éspedig igazsággal és ítélettel, kegyelemmel és irgalommal jegyezlek el” (Hós 2:18). Ezt is mondja: “Férjetekké lettem” (Jer 3:14). Pál ugyanezt a képet alkalmazza az Újtestamentumban: “Eljegyezlek titeket egy férfiúnak, hogy mint szeplőtlen szüzet állítsalak a Krisztus elé” (2 Kor 11:2). NK 340.3

Az egyház Krisztussal szembeni hűtlenségét, ami abban mutatkozik meg, hogy már nem bízik Istenében, és a Megváltó iránti ragaszkodás helyét a világ szeretete tölti be, a Szentírás a házassági fogadalom megszegéséhez hasonlítja. Az Úrtól eltávozó Izrael bűne és Isten csodálatos szeretete, amelyet népe semmibe vett, meghatóan tárul fel az Igében: “Megesküdtem neked, és szövetségre léptem veled — így szól az én Uram, az ÚR —, és az enyém lettél.” “Igen-igen megszépültél, sőt még a királyságot is elérted. Szépségednek híre ment a népek között, mert tökéletessé tették azok az ékszerek, amelyeket rád raktam... De elbizakodtál szépséged miatt, és hírhedt parázna lettél.” “Ahogyan egy asszony hűtlenül elhagyja házastársát, úgy hagytatok el hűtlenül engem, Izrael háza! — így szól az ÚR.” “Te házasságtörő asszony, aki az ura helyett idegeneket fog magának!” (Ez 16:8.13-15.32; Jer 3:20). NK 340.4

Az Újtestamentum hasonló nyelvezettel szólítja meg az állítólagos keresztényeket, akik inkább a világ barátságát keresik, mint Isten pártfogását. Jakab apostol ezt mondja: “Parázna férfiak és asszonyok, nem tudjátok-é, hogy a világ barátsága ellenségeskedés az Istennel? Aki ezért e világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz” (Jak 4:4). NK 341.1

Kedd, április 15

Hóseás Parázna Felesége

Vö. Hóseás 1:2; Hóseás 3:1; Jelenések 17:1, 2; és Jelenések 18:1-4. Mi az itt említett paráznaság? Milyen tanulságokat vonhat le a keresztény egyház Hóseás történetéből? Milyen módon ismételte meg az egyház az ószövetségi bűnöket?

„Babilonról azt mondják, hogy „a paráznák anyja ". Lányai alatt azokat az egyházakat kell szimbolizálni, amelyek ragaszkodnak a tanaihoz és hagyományaihoz, és követik a példáját, amikor feláldozzák az igazságot és Isten jóváhagyását, hogy törvénytelen szövetséget kössenek a világgal. A Jelenések könyve 14. fejezetének üzenete, amely Babilon bukását hirdeti, azokra a vallási testületekre kell, hogy vonatkozzon, amelyek egykor tiszták voltak, de mára megromlottak. Mivel ez az üzenet az ítéletre való figyelmeztetést követi, az utolsó napokban kell, hogy elhangozzon, ezért nem vonatkozhat a római egyházra, mivel az az egyház már évszázadok óta bukott állapotban van. Továbbá a Jelenések könyvének tizennyolcadik fejezetében, egy olyan üzenetben, amely még a jövőre vonatkozik, Isten népét arra szólítják fel, hogy jöjjön ki Babilonból. E szentírás szerint Isten népe közül sokan még mindig Babilonban lehetnek. És milyen vallási testületekben található most Krisztus követőinek nagyobb része? Kétségtelenül a protestáns hitet valló különböző egyházakban. Fennállásuk idején ezek az egyházak nemes kiállást tanúsítottak Isten és az igazság mellett, és az Ő áldása volt velük. Még a hitetlen világ is kénytelen volt elismerni azokat a jótékony eredményeket, amelyek az evangélium elveinek elfogadásából következtek. A próféta Izraelhez intézett szavaival élve: „A te hírneved a pogányok között a te szépséged miatt terjedt el, mert tökéletes volt az én jóképűségem által, amelyet rád ruháztam, mondja az Úr Isten". De ugyanannak a vágynak estek áldozatul, amely Izrael átka és romlása volt, - annak a vágynak, hogy utánozzák az istentelenek szokásait és udvaroljanak a barátságuknak. 'Bíztál a saját szépségedben, és hírneved miatt paráználkodtál." GC88 382.3

És monda az Úr Hóseásnak: „Menj, vegyél magadnak parázna feleséget és parázna gyermekeket, mert nagy paráznaságot követett el az ország, mert eltávozott az Úrtól."" (Hóseás: "A paráznaságot nem lehet megállítani.

Hóseás próféta nem másért kapta a parancsot, hogy vegyen magának egy kurvákból álló feleséget, mint azért, hogy bemutassa azt a szomorú és förtelmes állapotot, amely akkoriban uralkodott Izraelben.

Ez a házasság természetesen csak látomásos, ahogyan Ezékiel próféta 40 napot feküdt az egyik oldalon, és 390 napot a másik oldalon (Ez 4,4-6).

Hóseás 2:1-3. - A parancs: „Mondjátok meg testvéreiteknek: Ammi, és testvéreiteknek: Ruhamah", önmagában megmagyarázza, hogy Isten Jezréelhez (Ammi és Ruhamah testvéréhez) szól, és hogy Jezréelnek viszont Ammihez és Ruhamahhoz kell szólnia. És az a tény, hogy Isten Hóseás látnok feleségét saját feleségének nevezi, még világosabbá teszi a témát: Hóseás, mint látjátok, Istent képviseli, Hóseás felesége pedig Isten egyházát; Jezréel, akihez Isten szól, az Ő szócsövét, a prófétát képviseli, Jezréel testvérei, Ammi és Ruhamah pedig az egyház tagjait, férfiakat és nőket egyaránt. Most, mivel Ammi és Ruhamah a laikusokat képviseli, nyilvánvaló, hogy az anya a szolgálatot képviseli, azokat, akik megtérőket hoznak az egyházba. Itt van Isten házanépének teljes ábrázolása.

Ezek a versek [Hóseás 2:4, 4] Isten kegyelmi értelmét mutatják be: ha az „anya" nem reformálódik meg, nem hagy fel a világgal és annak szokásaival való paráznaságával, akkor nemcsak az anya, hanem a vele rokonszenvező gyermekei is örökre kiesnek a kegyelemből.

Az anya - itt azt mondják nekünk - azt képzeli, hogy törvénytelen szeretői azok, akik ellátják őt az élet világi dolgaival, és ez a mentsége, hogy bármi köze lehet hozzájuk.

Sőt, ismét azt mondják nekünk, hogy miközben így paráználkodik, törvénytelen gyermekeket, hamis megtérőket szül. Íme egy figyelmeztetés, amely nem titkoltan követeli a reformációt, különben az egész egyházi család, kivéve azokat, akik megreformálódnak, ugyanolyan teljesen elpusztul, mint ahogy az ókori Jeruzsálem elpusztult néhány évvel Krisztus keresztre feszítése után.

Szerda, április 16

Izsák és Rebeka

Olvassátok el az 1Mózes 24:1-4-et. Miért volt olyan fontos Ábrahámnak, hogy a fia ne „"a kánaániak lányai közül„" (1Mózes 24:3, NKJV) vegyen feleségül?

„Ábrahám megszokott Istenbe vetett hite és az Ő akaratának való engedelmessége tükröződött Izsák jellemében; de a fiatalember gyengéd és engedékeny természetű volt, és erősek voltak a vonzalmai. Ha olyasvalakivel egyesülne, aki nem félte Istent, fennállt volna a veszélye, hogy feláldozza az elveket az összhang kedvéért. Ábrahám számára a fia feleségének kiválasztása nagyon fontos kérdés volt; arra törekedett, hogy olyanhoz menjen feleségül, aki nem vezeti el őt Istentől..... CC 57.2

„Ábrahám Káin napjaitól kezdve egészen az ő idejéig megjelölte az Istent félők és az Őt nem félők házasodásának eredményét. A Hágárral kötött saját házasságának, valamint Izmael és Lót házassági kapcsolatának következményei előtte álltak. Ábrahám és Sára hitének hiánya eredményezte Izmael születését, az igaz mag és az istentelen mag keveredését. Az apa fiára gyakorolt hatását ellensúlyozta az anya bálványimádó rokonsága és Izmael pogány feleségekkel való kapcsolata..... CC 57.3

„Lót felesége önző, vallástalan asszony volt, és befolyása arra irányult, hogy férjét elválassza Ábrahámtól. Ha ő nem lett volna, Lót nem maradt volna Szodomában, megfosztva a bölcs, istenfélő pátriárka tanácsától.... CC 57.4

„Senki, aki félti Istent, nem kapcsolódhat veszély nélkül olyanhoz, aki nem fél tőle. „Járhatnak-e ketten együtt, ha nem egyeznek meg?" (Ámosz 3:3). A házassági kapcsolat boldogsága és virágzása a felek egységén múlik; a hívő és a hitetlen között azonban gyökeres különbség van az ízlés, a hajlamok és a célok között. Két urat szolgálnak, akik között nem lehet egyetértés. Bármilyen tiszták és helyesek is legyenek valakinek az elvei, egy hitetlen társ befolyása hajlamos lesz eltávolítani Istentől..... Az Úr útmutatása így szól: „Ne legyetek egyformán egybekötve hitetlenekkel" (2Korinthus 6:14, 17, 18). CC 57.5

Olvasd el az 1Mózes 24:57-67-et. Milyen tanulságokat vonhatunk le Krisztusról és az Ő egyházáról néhány részletből, amit ebben a történetben találunk? Mit tanulhatunk például bukott állapotunkról abból a tényből, hogy Rebeka távoli, külön élő rokona volt Izsáknak?

Izsák, bízva atyja bölcsességében és szeretetében, örömmel hagyta rá ezt. Hitt abban is, hogy Isten fogja irányítani a választást. A pátriárka figyelme atyja Mezopotámiában élő rokonsága felé fordult. Bár ők sem voltak mentesek a bálványimádástól, de ismerték és imádták az igaz Istent. Izsák nem mehetett el Kánaánból hozzájuk, de talán akad köztük egy leány, aki elhagyná otthonát és vele együtt tartaná fenn az élő Isten tiszteletét. Ábrahám ezt a fontos ügyet "öregebb szolgájá"-ra, egy kegyes, tapasztalt, jó ítélőképességű emberre bízta, aki régóta szolgálta hűségesen. E szolgának ünnepélyes esküt kellett tennie az Úr előtt, hogy nem vesz feleséget Izsáknak a kananeusok közül, hanem Nákhor Mezopotámiában élő családjából választ egy hajadont. Ábrahám meghagyta neki, hogy Izsákot ne vigye el oda. Ha nem talál egy olyan fiatal lányt, aki kész elhagyni rokonságát, akkor mentesül esküje alól. A pátriárka biztatta szolgáját, hogy Isten sikerrel koronázza küldetését ebben a nehéz és kényes vállalkozásban. "Az Úr az égnek Istene," — mondta — "aki engemet kihozott az én atyámnak házából, és az én rokonságimnak földéről [...] elbocsátja az ő Angyalát te előtted" (1Móz 24:7). PP 135.3

Csütörtök, április 17

A paráználraa kimondott ítélet

Olvassuk el a Jelenések 19:1-9-et. Két dolgot ünnepelünk egyszerre: a parázna végét és Krisztusnak a menyasszonyával való házasságát. Hogyan lehetséges, hogy mindkét esemény valójában Isten igazságos és szerető jellemének egyidejű demonstrációja?

Miután „az asszony füstje felszállt örökkön-örökké”, a mennyei sereg így kiáltott: „Alleluja, mert az Úr Isten, a mindenható uralkodik”. Ezért minden szentet megítéltek az „asszony” pusztulása előtt, és miután az asszony tűzben elégett, Krisztust a királyok Királyává és az urak Urává koronázzák; akkor a templom kiürül, és a hét utolsó csapástkiöntik.

A következő szentírások további bizonyítékot szolgáltatnak. Mondja a mennyei sereg: „Örvendezzünk és örvendezzünk, és adjunk neki tiszteletet, mert eljött a Bárány menyegzője, és a felesége elkészült. És megadatott neki, hogy finom vászonba öltözzék, tiszta és fehér; mert a finom vászon a szentek igazsága. És azt mondja nekem: Írd meg: „Boldogok, akiket a Bárány menyegzői vacsorájára hívnak”.” Folytatta az Angyal: „Gyere ide, megmutatom neked a Menyasszony, a Bárány feleségét... és megmutatta nekem azt a nagy várost, a szent Jeruzsálemet, amely leszállt a mennyből Istentől”. (Jel 19:7-9; 21:9, 10.) A Bárány felesége tehát a Szent Város és nem az egyház, és a nászvacsorára meghívottak (a szentek) a vendégek. (Lásd „A nagy vita”, 427. oldal.) Azok, akik a trón előtt voltak, azt mondták az Új Jeruzsálemről: „A felesége elkészült. És megadatott neki [a városnak], hogy finom vászonba öltözzön, tiszta és fehérbe... mert a finom vászon a szentek tisztasága.”. (Jel 19:7, 8.) A Bárány felesége tehát a próbaidő végén, amikor a szentek meg vannak számlálva, készen áll, mert ők az ő „vászonja”. Ahogyan abban az időben, amikor az asszony (Babilon) elégett, a szentek(vászon) készen álltak. Az ő pusztulása lesz a jele annak, hogy a próbaidő lezárult. Akkor néhányan tudatában lesznek a végzetüknek, és azt mondják majd: „Az aratás elmúlt, a nyár véget ért, és mi nem menekülünk meg”. (Jer 8,20.) Mások „vándorolnak tengertől tengerig, északról keletre is, ide-oda futnak, hogy az Úr szavát keressék, de nem találják”. (Ámósz 8:12.) Amikor Isten népe abbahagyja az Istentől kapott munkáját, a válaszuk ez lesz: „Nincs semmink számotokra, az aratás elmúlt, az üdvösség megszűnt, elkéstetek”.

Olvassuk el a Jelenések 21:1-4-et. Mit jelentenek itt a házassági képek, és miért tele van reménységgel és ígérettel?Mi a biztosítékunk az ezekben a versekben bemutatott reménységre?

A Jelenések könyvében Isten népéről azt mondják, hogy ők a vendégek a menyegzői vacsorán. Ha vendégek, akkor nem lehet őket úgy is ábrázolni, mint a menyasszonyt. Krisztus, ahogyan Dániel próféta kijelentette, a mennyben a Napok Vénjétől kapja meg: „az uralmat, a dicsőséget és a királyságot”; megkapja az Új Jeruzsálemet, az Ő országának fővárosát, „elkészítve, mint a férjének felékesített menyasszony”. Miután megkapta az országot, eljön majd dicsőségében, mint a királyok Királya és az urak Ura, népének megváltásáért, akik 'Ábrahámmal, Izsákkal és Jákobbal együtt ülnek majd le' az Ő asztalához az Ő országában, hogy részt vegyenek a Bárány menyegzői vacsoráján.” A királyok Királya és Urak Ura. - „A nagy vita”, 426., 427. oldal.

További Tanulmányozásra – A heti lecke összefoglalása

A leckét házassági képekkel vezetjük be. „Mind az Ó-, mind az Újszövetségben a házassági kapcsolatot használják a Krisztus és az Ő népe között fennálló gyengéd és szent szövetség ábrázolására.” DA 151.1

A vasárnapi lecke a házasságban a férj és a feleség közötti közelséget használja fel arra, hogy szemléltesse Krisztus és az Ő egyháza közötti kapcsolatot. „A házasság, az életre szóló szövetség, Krisztus és egyháza közötti szövetség szimbóluma. Az a szellem, amelyet Krisztus az egyház felé tanúsít, az a szellem, amelyet a férjnek és a feleségnek egymás felé kell tanúsítania”. CCh 127.1

Az Ezékiel látomásában említett gyönyörű menyasszony a hétfői lecke alatt „olyan vallásos keresztényeknek szól, akik a világ barátságát keresik Isten kegye fölött”. GC 382.1

A keddi lecke Hóseás allegorikus próféciájára és Babilon pusztulására mutat rá. Hóseás 2. fejezetében Isten házanépének teljes ábrázolása kerül napvilágra, amikor Isten Hóseás feleségét az Ő feleségének, a gyermekeket pedig az Ő gyermekeinek nevezi.

A szerdai lecke Izsákkal és Rebekával foglalkozik, és bemutatja, hogy Ábrahám milyen gondossággal kereste fiának, Izsáknak a feleségét, aki nem a kánaániak közül, hanem a rokonai közül való volt. „Senki, aki félti Istent, nem kapcsolódhat veszély nélkül olyanhoz, aki nem fél tőle. 'Járhatnak-e ketten együtt, ha nem egyeznek meg?' (Ámósz 3:3).” CC 57.5

A csütörtöki lecke zárja a heti tanulmányt a Bajlón hozott ítélettel, és szembeállítja azt az Úr menyasszonyával, az Új Jeruzsálemmel.

További tanulmányokért forduljon bizalommal:

WhatsApp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org